●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

УКРАЇНА ЗДАТНА ЗАХИСТИТИ СЕБЕ

Цей день буде вписаний золотими літерами в історію Збройних Сил України. Президент Петро Порошенко сказав про це під час зустрічі з керівниками фракцій Верховної Ради.

— Високопрофесійні відважні дії українських «кіборгів» у донецькому аеропорту, дуже добре організоване керівництво військами, своєчасне введення резервів дозволили здійснити неможливе, — зазначив Петро Порошенко.

— Це все робиться для того, щоб ми чітко продемонстрували, що перемир'я — це не слабкість України, це — сила. І той, хто спробує цинічно і підступно порушити його, заплатить за це життям, — наголосив глава держави.

Зараз відбувається перегрупування військ та вводяться додаткові підрозділи, які пройшли бойове злагодження для відновлення боєздатності на найбільш небезпечних точках. За словами Петра Порошенка, за останні 4 місяці українська армія була значно посилена, повідомляє прес-служба Президента України.

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 17 СІЧНЯ 2015 РОКУ №5 (5340)

●УКАЗ ПРО МОБІЛІЗАЦІЮ

«ДО ВІЙСЬКА МАЮТЬ ПРИЙТИ СВІЖІ СИЛИ»

Президент України Петро Порошенко підписав, а Верховна Рада України затвердила Указ про проведення у 2015 році трьох черг часткової мобілізації.

Глава держави назвав «завданням із завдань» у 2015 році зміцнення обороноздатності країни. При цьому Петро Порошенко зазначив, що «почесні право і обов'язок боронити державу мають бути рівною мірою розподілені між усіма областями, пропорційно до кількості військовозобов'язаних».

Президент України наголошує на необхідності дотримання принципу соціальної справедливості.

— Мобілізація має стосуватися всіх, — заявив Петро Порошенко. — До війська мають прийти свіжі сили, які замінять тих, хто мобілізувався раніше, адже перша хвиля почалася майже рік тому. Ми маємо сьогодні хлопців з фронту відпустити додому перепочити, відновити боєздатність. І це ще одне з головних завдань мобілізації, — наголосив він.

Президент подякував за самовіддану службу Батьківщині тим, хто провів по шість-сім місяців в окопах.

— Указ про демобілізацію готується, і я планую його підписати найближчим часом, одразу ж після запуску мобілізації, щоб не допустити зниження боєздатності країни, — сказав глава держави.

Президент наголосив, що коли десятки тисяч сміливих воїнів з честю, з почуттям виконаного обов'язку та глибокою вдячністю з боку співвітчизників повернуться до дружин, дітей та батьків, їх треба гідно зустріти, допомогти, простежити щоб вони отримали всі соціальні гарантії, передбачені законодавством. Йдеться про повернення на гарантовано збережене місце роботи тих, хто його мав, про сприяння працевлаштуванню тих, хто призивався безробітним, про виділення земельних ділянок учасникам АТО тощо, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко також зазначив необхідність залучення військовослужбовців, які добре себе виявили, на контрактну службу. На його думку, демобілізованим воїнам, передусім інвалідам, які потребують соціалізації та підтримки, необхідно запропонувати роботу в військкоматах.

Президент наголосив, що в Україні відновлено призов на військову службу. Втім недосвідчену молодь, яка піде служити вперше, він категорично заборонив залучати до лав частин, які розташовані в зоні проведення антитерористичної операції.

— Вони нестимуть службу лише у місцях постійної дислокації військових частин, — повідомив Петро Порошенко.

●ОФІЦІЙНО

ОСОБЛИВИЙ ПЕРІОД ВИМАГАЄ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ЗАКОНІВ

Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення порядку проходження військової служби та питань соціального захисту громадян України, які проходять військову службу під час особливого періоду», повідомляє Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України.

Законодавчим актом запроваджуються норми щодо поширення соціального захисту, передбаченого для військовослужбовців, призваних на військову службу під час мобілізації на особливий період, на військовослужбовців, прийнятих на військову службу за контрактом на строк до закінчення особливого періоду або оголошення демобілізації, та надання військовослужбовцям строкової військової служби права на відпустку тривалістю 10 календарних днів.

Законом передбачено звільнити під час дії особливого періоду з військової служби військовослужбовців строкової військової служби, які вислужили встановлені строки військової служби, та здійснити призов громадян на строкову військову службу.

Законом також зменшено кількість підстав для отримання громадянами України відстрочки від проходження строкової служби; збільшено термін строкової військової служби незалежно від виду Збройних Сил України (18 місяців) та здобутого ступеня вищої освіти «магістр» (12 місяців); запроваджено кримінальну відповідальність громадян за ухилення від призову на військову службу за призовом осіб офіцерського складу; уточнено підстави для звільнення військовослужбовців з військової служби в особливий період.

Законом узгоджено окремі норми законів «Про військовий обов'язок і військову службу», «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей», «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», «Про місцеве самоврядування в Україні», Кодексу законів про працю України та Кримінального кодексу.

●У ЗОНІ АТО

ПОЛЬОВА РОЗВІДШКОЛА АНТИТЕРОРУ

У зоні антитерористичної операції на військових полігонах Донеччини триває підготовка військовослужбовців розвідувальних підрозділів оперативного командування «Південь». Вони виконують вправи стрільб по різним цілям, тренуються у швидкісній тактичній стрільбі з різних положень правою та лівою руками.

СТОР. 4

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

УКРАЇНА — ПАРЄ

У БОРОТЬБІ З ТЕРОРИЗМОМ НЕОБХІДНА ЄДНІСТЬ

Президент України Петро Порошенко зустрівся з Президентом Парламентської асамблеї Ради Європи Анн Брассер та делегацією ПАРЄ, яка перебуває в Україні з робочим візитом.

Петро Порошенко подякував Президенту ПАРЄ та делегації за прояв солідарності з Україною та візит до нашої країни в дуже складний час, зокрема, коли на Донбасі відбувається різка ескалація та погіршується гуманітарна ситуація.

Глава держави наголосив на необхідності єдності всієї Європи у боротьбі з тероризмом та нагадав про трагедію, яка сталася під Волновахою, коли внаслідок ракетного обстрілу терористами блокпоста українських військових загинуло 13 мирних громадян і 15 було поранено. Президент наголосив, що це є актом тероризму, адже бойовики дали артилерійський залп по блокпосту, через який постійно здійснюється рух цивільних.

Анн Брассер від імені Парламентської Асамблеї та Ради Європи висловила співчуття українському народові у зв'язку з трагедією під Волновахою.

Петро Порошенко наголосив на необхідності активізації зусиль ПАРЄ зі звільнення українських заручників, які утримуються терористами. За словами глави держави, на сьогоднішній день більше 600 українських громадян знаходяться в полоні, попри чіткі домовленості, яких було досягнуто в Мінську.

Він також висловив особливе занепокоєння ситуацією навколо української льотчиці Надії Савченко.

— Ми обрали її членом делегації до Парламентської Асамблеї Ради Європи, і було б цілком природно, щоб ПАРЄ прийняла необхідне рішення щодо звільнення депутата, льотчиці, яка захищала свою країну, — наголосив Президент України.

Учасники зустрічі погодилися з тим, що Мінські домовленості треба беззастережно і невідкладно виконувати, адже вони визнані усіма сторонами конфлікту та є єдиним шляхом мирного врегулювання.

Співрозмовники також обговорили питання впровадження реформ та взаємодії із ПАРЄ та іншими інституціями Ради Європи. Петро Порошенко поінформував про започаткування антикорупційної політики, реформи судової влади та децентралізації. При цьому він наголосив на важливості співпраці із Венеціанською комісією у питаннях конституційних змін, виборчого права та інших реформ, що є частиною демократичного розвитку держави, повідомляє прес-служба глави держави.

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Фото Андрія ШМАТОВА

«НІМЕЧЧИНА ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДЛЯ НАС СТРАТЕГІЧНИМ ТА КЛЮЧОВИМ ПАРТНЕРОМ У СФЕРІ ОБОРОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА»

Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак провів зустріч із Надзвичайним і Повноважним Послом Федеративної Республіки Німеччини в Україні Крістофом Вайлем. Сторони обговорили актуальні питання українсько-німецького співробітництва в оборонній сфері та звернули увагу на необхідність проведення у 2015 році чергової хвилі часткової мобілізації.

— Міністерство оборони України продовжуватиме виконувати взяті на себе зобов'язання та співпрацюватиме з оборонними відомствами держав-партнерів, — зазначив генерал-полковник Степан Полторак. — Незважаючи на надзвичайно складні умови, необхідно докласти всіх можливих зусиль, аби зберегти існуючий формат співробітництва.

Також Міністр оборони поінформував німецького дипломата про перебіг антитерористичної операції на Сході України та повідомив про дії керівництва держави та оборонного відомства щодо мирного врегулювання конфлікту на Донбасі.

Генерал-полковник Степан Полторак висловив вдячність керівництву Федеративної Республіки Німеччини за допомогу в лікуванні та реабілітації постраждалих українських громадян у сучасних європейських медичних закладах, за постійний дієвий контакт між країнами та за надану державі фінансову допомогу. Крім того, він наголосив на важливості ролі Німеччини у врегулюванні кризи в Україні.

— Федеративна Республіка Німеччина залишається для нас стратегічним та ключовим партнером у сфері оборонного співробітництва. У складних умовах сьогодення ми розраховуємо на її подальшу допомогу й підтримку, — запевнив Міністр оборони України.

Владислав ІЛЬЧЕНКО,
«Народна армія»

З ПЕРШИХ УСТ

ОСНОВНІ ВИМОГИ: ПРОЗОРІСТЬ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ

Як повідомило Управління преси та інформації МО України, під час години запитань до уряду у Верховній Раді Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак зазначив, що «в АТО діє достатня кількість польових шпиталів, що дозволяють надавати медичну допомогу пораненим бійцям та стабілізувати їхній стан перед доставкою до стаціонарних медичних закладів».

Глава вітчизняного оборонного відомства також повідомив, що зараз харчування військовослужбовців здійснюється в межах бюджетних асигнувань та відповідно до норм, встановлених законодавством.

— У зоні проведення антитерористичної операції харчуються військовослужбовці на території базових таборів. На блокпости їжа або доставляється польовою кухнею, або ж її вже на місці готує нештатний повар. На блокпости регулярно доставляються продукти, вода та сухпайки за винятком, коли доставка неможлива через ведення інтенсивних бойових дій, — зазначив Міністр оборони України.

— Забезпеченням військовослужбовців займаються Департамент державних закупівель, а також Тил ЗС України. Після завершення реформування оборонного відомства ці повноваження перебере на себе відомий волонтер Неллі Стельмах. Команда волонтерів вже проводить серйозну роботу щодо пошуку вітчизняних виробників для подальшої співпраці, — повідомив генерал-полковник Степан Полторак.

За його словами, на перший квартал 2015 року продовжено всі договори на забезпечення, які діяли 2014 року, а з квітня повністю зміняться постачальники.

— Усі тендерні процедури гарантовано будуть прозорими, і в них переможуть конкурентоспроможні виробники, які найбільше будуть відповідати вимогам Міністерства оборони, — наголосив глава вітчизняного оборонного відомства.

УКРАЇНА — НАТО

СПІВПРАЦЯ З АЛЬЯНСОМ ІНТЕНСИФІКУЄТЬСЯ

Нині нашій державі доводиться виборювати свою незалежність у непростих умовах проведення антитерористичної операції на Сході України. Тому співпраця з Альянсом набуває неабиякої актуальності, особливо в контексті реалізації спільних проектів у оборонно-технічній сфері. Про це йшлося під час двадцятого засідання спільної робочої групи Україна — НАТО, яка відбулася в Державному концерні «Укроборонпром».

— Нами були розглянуті питання щодо надання через Трастові фонди НАТО в Україні допомоги у протезуванні учасників антитерористичної операції, які втратили кінцівки, у реформуванні системи логістики і стандартизації оборонного відомства, а також щодо вдосконалення можливостей системи управління та зв'язку Збройних Сил України, — зазначив голова Міжвідомчої комісії з політики військово-технічного співробітництва та експортного контролю при Раді національної безпеки і оборони України Олег Гладковський. — Передбачається, що поточного року на рахунки цих фондів надійдуть десятки мільйонів доларів, які ми плануємо спрямувати на розвиток вітчизняного війська та зміцнення системи захисту й оборони країни.

Своєю чергою заступник Генерального секретаря НАТО з питань оборонних інвестицій Патрік Оруа наголосив, що його нинішній візит є не лише політичним, що демонструє підтримку України Альянсом, а й суто практичним, який дозволяє розв'язувати питання оборонно-технічного співробітництва з нашою державою. Він також запевнив, що українською проблемою переймаються не лише в штаб-квартирі НАТО, а й у кожній з двадцяти восьми країн-членів Альянсу постійно думають над тим, чим і як допомогти Україні.

Нині основне завдання ДК «Укроборонпром» полягає в забезпеченні Збройних Сил України сучасними зразками озброєння та військової техніки та переведенні виробництва підприємств ОПК на міжнародні стандарти. Крім того, в межах реалізації концепції НАТО «Розумна оборона» підприємства «Укроборонпрому» беруть активну участь у проекті «За-

ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ, ЩО ПОТОЧНОГО РОКУ НА РАХУНКИ ТРАСТОВИХ ФОНДІВ НАТО В УКРАЇНІ НАДІЙДУТЬ ДЕСЯТКИ МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРІВ, ЯКІ ПЛАНУЄТЬСЯ СПРЯМУВАТИ НА РОЗВИТОК ВІТЧИЗНЯНОГО ВІЙСЬКА ТА ЗМІЦНЕННЯ СИСТЕМИ ЗАХИСТУ Й ОБОРОНИ КРАЇНИ

— Під час засідання ми обговорили подальші шляхи розвитку партнерства України з Альянсом для того, аби ваша країна ефективніше протистояла нинішнім викликам та загрозам. Це стосується й запровадження у секторі безпеки та оборони України стандартів НАТО, що дозволить Збройним Силам бути оперативно сумісними з аналогічними структурами країн-членів Альянсу та ефективніше брати участь у спільних операціях, — поінформував Патрік Оруа.

хист портів», до якого Україна приєдналася минулого року і вже досягла певних результатів. Так, після презентації вітчизняних розробок розглядається можливість залучення гідроакустичного обладнання вітчизняного виробництва до навчання, яке відбудеться восени 2015 року на військово-морській базі в Лісабоні.

— Тому в мене немає сумніву, що спільними з Альянсом зусиллями вдасться зміцнити обороноздатність нашої країни, — підсумував директор Державного концерну «Укроборонпром» Роман Романов.

Сергій ВОРОНКОВ,
«Народна армія»

ХРОНІКА АТО

УСІ АТАКИ НА ДОНЕЦЬКИЙ АЕРОПОРТ ВІДБИТО

Обстановка в зоні антитерористичної операції характеризується збереженням високої інтенсивності обстрілів терористами позицій Українських військ. Найбільш складна ситуація — у районі донецького аеропорту. Незаконні бандформування здійснили неодноразові спроби штурму нового термінала аеропорту, застосовуючи важку артилерію, мінометри, танки та установки «Град». Українськими військовими усі атаки були відбиті. Аеропорт знаходиться під контролем сил АТО.

Також обстріли позицій українських військових терористами зафіксовано в Ясинуватському та Артемівському районах Донецької області, у Новоайдарському, Станично-Луганському, Попаснянському та Слов'яносербському районах Луганської області.

За минулу добу загинуло 6 військовослужбовців, 18 було поранено.

На окупованих територіях Донбасу, зокрема у населених пунктах Горлівка, Сніжне, Краснодон, спостерігається збільшення присутності військових збройних сил РФ, які беруть участь у бойових діях проти сил АТО та здійснюють інструктаж і підготовку терористів з місцевого населення. Також зафіксоване побільшання в незаконних збройних формувань одиниць військової техніки, артилерійських і протитанкових комплексів, що знаходяться виключно на озброєнні збройних сил РФ. Зокрема, у м. Горлівка виявлено колону танків, що розтягнулася на 3 км у напрямку позицій українських підрозділів. Окрім цього, впродовж останніх днів з території РФ доставлено значну кількість боєприпасів для реактивних систем залпового вогню «Град», «Ураган», танків та гаубиць, а також набоїв для стрілецької зброї різних калібрів.

Сили АТО зафіксували політ 7 безпілотних літальних апаратів, більшість з яких відмічено в районі населених пунктів Бугас, Маріуполь та Сартана. Через загрозу артилерійських обстрілів з боку терористів припиняли роботу контрольні пункти на дорожніх напрямках «Донецьк — Маріуполь» та «Горлівка — Артемівськ».

Військова контррозвідка СБУ спільно з армійським підрозділом при виконанні бойового завдання на окупованій території знешкодила озброєну диверсійну групу, що підпорядковувалася бандформуванню «Міністерство оборони ЛНР».

Встановлено, що терористи, виконуючи завдання ватажка «розвідки» НЗФ — підполковника спецслужб РФ з позивним «Змій», прямували на БТРі до позицій сил АТО. Бойовики мали зібрати розвіддані про розташування українських військ та негайно передати їх своєму ватажку. Передова група терористів була захоплена українською контррозвідкою. Троє бойовиків на прізвиська «Десант», «Партизан» і «Глобус» надали відомості про місцезнаходження решти групи. У терористів вилучено автомати Калашникова, гранати Ф-1, РГД-5 та значну кількість набоїв. На наступному етапі спецоперації було знищено ворожий БТР.

За оперативною інформацією, артилерія російських найманців, яка розташовувалася поблизу Горлівки та окремих районів Макіївки Донецької області змінила напрямок обстрілів. Раніше терористи обстрілювали населений пункт Піски, але потім відкрили вогонь у бік житлових масивів міст Донецьк та Єнакієве, що перебувають на тимчасово підконтрольній бойовикам території. У обстрілах члени НЗФ традиційно звинувачують сили АТО.

Внаслідок обстрілу терористами блокпоста в районі населеного пункту Фащівка Луганської області загинув 1 та було поранено ще одного мирного мешканця. Також російські найманці з «Градів» обстріляли місто Артемівськ Донецької області й Луганську ТЕЦ біля міста Щастя.

Унаслідок обстрілів з боку бойовиків було пошкоджено газопровід високого тиску, без газу залишились 5,5 тис. мешканців міста Щастя Новоайдарського району, сіл Передільське, Геївка, смт Петрівка Станично-Луганського району.

Водночас бригадами «Донецькобленерго» відновлено електропостачання в 4 населених пунктах Донецької області, знеструмлених у результаті бойових дій

За оперативною інформацією, на тимчасово підконтрольній терористам території фіксується погіршення криміногенної ситуації, що характеризується значним зростанням кількості тяжких злочинів. Лише за вересень–грудень 2014 року на окупованій території Донецької області зареєстровано більше 3 тис. злочинів, серед яких убивства, завдання важких тілесних ушкоджень, розбої, пограбування, крадіжки, викрадення автотранспорту.

ДОПОМОГА МИРНИМ МЕШКАНЦЯМ

Офіцери групи координації цивільно-військового співробітництва завітали в гості до дітей з особливими потребами, що виховуються у Краматорському дошкільному дитячому будинку «Гайок». Українські військові передали вихованцям закладу комплекти розвиваючих іграшок, а потім взяли участь у святковому концерті, який організували вихованці закладу.

Мешканці Костянтинівського району Донецької області отримали гуманітарну допомогу від громадських та волонтерських організацій, а також від Товариства Червоного Хреста міста Тернопіль. Зокрема були передані продуктові набори, продовольство, солодощі, канцелярське приладдя, іграшки.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

Посол США в Україні Джеффрі Паєтт назвав атаки на донецький аеропорт «останнім прикладом» того, як порушуються Мінські угоди.

«Сепаратисти, яких підтримує Росія, мають припинити порушення перемир'я», — заявив він.

Міністр закордонних справ Чехії Любомир Заоралек заявив, що допоки не будуть виконані Мінські домовленості й не буде покращення ситуації в Україні, не буде змінена чеська позиція щодо санкцій.

Депутати Європарламенту ухвалили резолюцію, де звернулися до Європейської Ради із закликом вжити подальших обмежувальних заходів та посилити санкції відносно Росії в разі відсутності прогресу в урегулюванні української кризи.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

БОРОТЬБА З НАСЛІДКАМИ НЕГОДИ

ДОРОГИ РОЗЧИЩАЮТЬ ВІЙСЬКОВІ

Військовослужбовці понтонно-мостового полку на Одещині розчистили від снігових заметів понад 740 кілометрів доріг у 12 населених пунктах. До ліквідації наслідків негоди особовий склад оперативної групи на спецтехніці приступив на прохання органів місцевої влади та самоврядування у Білгород-Дністровському районі.

Так, за допомогою шляхопрокладача БАТ-2 та транспортного автомобіля КРАЗ-6322 розчищено від снігових заметів автодороги та центральні вулиці населених пунктів за маршрутом Болград — Виноградівка — Владичень — Котловина та у зворотному напрямку до населених пунктів Болград та Кирнички. Довжина маршруту — близько 100 км. Також військові розчистили від снігу дороги за маршрутом Татарбунари — Дмитрівка — Татарбунари — Жовтий Яр — Базар'янка — Курортне — Софіївка — Білгород-Дністровський.

Інф. «НА»

«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

ЗНИЩЕНО ЩЕ ОДИН СМЕРТОНОСНИЙ АРСЕНАЛ

Спеціалістами 143-го Центру розмінування знешкоджено значну кількість зброї та боєприпасів, що раніше належали знищеним бандитським угрупованням, а також були вилучені під час виконання планових завдань у районах проведення АТО.

Цього разу до знищеного арсеналу ввійшли, крім мін, снарядів та гранат, і переносні зенітно-ракетні комплекси «Ігла» російського виробництва. До речі, лише одна така «голка» коштує в середньому 60–80 тис. умовних одиниць.

Після вибуху сапери оглянули вирви та переконалися, що там не залишилося вибухонебезпечних предметів.

Микола ФЕДОРКІВ,
із зони АТО

Фото автора

●ЗВ'ЯЗОК В АТО

НА ШЛЯХУ ДО ЗАХИЩЕНОСТІ, НАДІЙНОСТІ ТА ЗРУЧНОСТІ

Зв'язок часто називають «нервами» армії. Зрозуміло, що без нього не можуть успішно проводитися будь-які бойові дії. Не є винятком і антитерористична операція, яка триває на Сході нашої країни. Тому зараз максимум зусиль спрямовано на те, щоб підрозділи, залучені до проведення АТО, мали надійний зв'язок. Адже, як виявилося, до бойових дій наші зв'язківці, м'яко кажучи, були недостатньо підготовлені. Не є таємницею, що протягом останнього часу було скорочено багато профільних частин, а на озброєнні залишалася здебільшого стара апаратура.

—Події, які відбулися у Криму, а потім продовжилися на Сході України, на початковому етапі фактично завели нас у глухий кут. Підрозділи зв'язку на той час не були готові до початку бойових дій і з управлінням військами були неабиякі проблеми, — розповів ТВО заступника начальника військ зв'язку Збройних Сил України полковник Володимир Сотник. — Тож нам довелося якнайшвидше відновлювати систему зв'язку та приводити її до сучасних вимог, щоб забезпечити надійне управління військами під час проведення антитерористичної операції.

Сьогодні ж на Сході України широко використовуються засоби супутникового зв'язку. Зараз там розгорнуто близько 300 комплектів таких станцій. Тобто кожний окремий підрозділ має цей вид зв'язку. Також начальником Генерального штабу поставлене завдання забезпечити ним взводні опорні пункти та блокпости.

— Робиться це для того, щоб військовослужбовці якомога менше використовували мобільні телефони, які прослуховують терористи та завдають удари по нашим військам, — продовжив полковник Володимир Сотник.

Адже сьогодні прослуховувати мобільний телефон нескладно. Причому для прослуховування розмов можуть використовуватися як спеціально розроблені й допрацьовані мобільні телефони, так і куплені у звичайному магазині. Включений мобільний телефон і навіть виключений, але з батареєю дозволяє дистанційно підключитися та прослухати, що говорять. Тож це дійсно проблема, з якою потрібно боротися.

Також у зоні АТО військовослужбовці використовують і транкінговий зв'язок, під який створені відповідні мережі. В один його комплект входить ретранслятор, 2 автомобільні станції і 50 портативних. Проте, як говорять самі зв'язківці, вони чудово розуміють, що «транкінг» не є відповідно захищеним військовим зв'язком.

СЬОГОДНІ ВІЙСЬКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК МАЄ БУТИ ЗАВАДОЗАХИЩЕНИМ, ЗРУЧНИМ У ВИКОРИСТАННІ, МАТИ ПСЕВДОВИПАДКОВЕ ПЕРЕНАЛАШТУВАННЯ РОБОЧОЇ ЧАСТОТИ І ЗАБЕЗПЕЧУВАТИ НАДІЙНЕ УПРАВЛІННЯ ВІЙСЬКАМИ

— Зараз від нашої частини в зоні АТО розгорнуті три вузли зв'язку. І хочеться сказати, що в них повністю відсутні аналогові засоби, — продовжив тимчасовий виконувач обов'язків командира об'єднаного польового гвардійського вузла зв'язку Генерального штабу ЗС України полковник Олег Сахнюк. — Від радіозв'язку ми відмовилися практично відразу. Адже якщо зв'язок «на гору» ми могли засекретити апаратурою гарантованої стійкості, то «вниз» у батальйонно-тактичні групи це було зробити дуже проблематично. І відповідно керівництвом секторів було прийнято рішення — радіозв'язок не використовувати.

Також, як показала практика, не виправдали себе і тропосферні засоби зв'язку. Адже, розгорнувши таку станцію в умовах бойових дій, її однозначно треба захищати. Для цього необхідно виділяти відповідний підрозділ. На жаль, такої можливості не було ні у вузла зв'язку, ні навіть у командування секторів.

Як уже згадувалося раніше, дуже цінним та якісним у зоні проведення антитерористичної операції завдяки мобільності є супутниковий зв'язок. Проте і він інколи, особливо влітку, дає збій.

— Дуже часто перегрівалася апаратура. Адже вона на сьогодні накладена на стару базу, де немає відповідного монтажу обладнання та охолодження. А різні вентилятори, якими намагалися її охолодити, практично не допомагали. Також якість зв'язку неодноразово погіршувалася через підвищену хмарність, — продовжив полковник Олег Сахнюк.

За його словами, якщо до кінця 2013 року в частині, крім аналогових засобів зв'язку, були тільки тропосферні станції Р-417 МУ, то сьогодні — це супутникове, транкінгове обладнання, автомобільні та портативні радіостанції тощо. Тож забезпечення, можливо, не так, як хотілося б, але поліпшується.

Як говорять самі зв'язківці, сьогодні військовий зв'язок має бути завадозахищеним, зручним у використанні, мати псевдовипадкове переналаштування робочої частоти і забезпечувати надійне управління військами. Тобто зараз потрібно будувати мережі зв'язку по-новому, використовуючи інші принципи, та залучати для цього новітні засоби та апаратуру.

— Треба сказати, що їх виробляють і в Україні. Наприклад, незабаром ми будемо тестувати одну з таких станцій. Її вага лише 268 грамів разом з акумулятором, якого вистачає на 36 годин. У неї є шифрування голосу і даних та переналаштування частоти. Таку станцію виявити радіорозвідкою практично неможливо. Вона може забезпечувати зв'язок у місті приблизно на 700 метрів, а на відкритій місцевості на 7–8 кілометрів. Для того, щоб таку апаратуру засікла машина радіорозвідки, їй необхідно під'їхати на відстань 50–70 метрів, — розповів полковник Володимир Сотник. — Це станція для рівня спецгруп, взводу та, можливо, роти. Є такі ж і з більшою потужністю.

Тож, як бачимо, сьогодні військові зв'язківці змушені відновлювати те, що знищувалося протягом останніх років. При цьому для надійної та безпечної роботи системи зв'язку використовують дедалі сучаснішу апаратуру.

Роман ВУС, «Народна армія»

Фото автора

●У ЗОНІ АТО

ПОЛЬОВА РОЗВІДШКОЛА АНТИТЕРОРУ

—Розвідники на полігоні самостійно змайстрували спеціальний підготовчий комплекс для навчання. Нам доводиться коригувати програму підготовки в залежності від погодних умов та зміни тактики супротивника, який останнім часом переважно діє нечисленними диверсійними групами, — розповів командир одного з підрозділів

За словами офіцера, розвідники докладають максимум зусиль під час навчання, набувають нові знання та практичні навички. Незабаром все це знадобиться в бою.

— Передусім розвідник повинен правильно обдумувати свої дії. Він має швидко приймати рішення у складних ситуаціях, вправно стріляти та бути витривалим, — розповів один з інструкторів. — Зараз ідеться про тактичну підготовку малих груп. Це саме той випадок, коли розвідники протидіють диверсійним групам противника, ведуть бій у населених пунктах тощо.

Серед пріоритетів у вишколі розвідувальних підрозділів — вогнева підготовка. У навчанні використовується вся наявна стрілецька зброя — від пістолета до гранатомета. Саме під час системних тренувань інструктори прагнуть довести вміння та навички бійців до автоматизму за будь-яких бойових ситуацій.

Григорій МАЗУР, із зони АТО

Початок на 1-й стор.

●ВІЙСЬКОВО-МЕДИЧНЕ ПОДРУЖЖЯ

ПЕРЕВІРЕНІ ТА ЗМІЦНЕНІ АРМІЙСЬКИМИ ДОРОГАМИ ДОЛІ

Він вийшов на палубу корабля і пильно вдивлявся в оповиту туманом далечінь. Десь за горизонтом на нього чекає Севастополь, що став рідним і йому, підполковникові медичної служби Сергію Адаменку, і дружині Галині, і сину Дмитру. Скучив за ними. Ой, як скучив! Вже незабаром обійме їх, невимовно любих.

Сподівався, що у Криму все спокійно, як було тоді, коли чотири місяці тому фрегат «Гетьман Сагайдачний» з екіпажем національного контингенту з протидії піратству на борту вирушив у суворий і далекий морський похід. Але, дивлячись на хвилі, що розтинав корабель, Сергій часом відчував якусь тривогу. Десь у глибинах душі народжувалося нав'язливе передчуття невідворотного лиха. І воно не змусило довго чекати. Флагману українського флоту було наказано змінити курс і йти на Одесу. Адже імовірність спроби його захоплення так званими «зеленими чоловічками» була досить високою. От і сталося, що флагманський лікар Сергій Адаменко не зійшов на довгоочікувану Графську пристань, а опинився біля одеського невтомного трудяги-маяка.

Із дружиною та сином він зустрівся лише за місяць. Сергій відчував особливу гордість за Галину. Вона — старший сержант медслужби за контрактом — зберегла вірність Військовій присязі й переїхала із Криму на нове місце, де обійняла посаду операційної сестри відділення хірургічної інфекції Військово-медичного клінічного центру Південного регіону. А підполковник Адаменко став заступником начальника клініки травматології та ортопедії цієї ж медичної установи.

Багато про що згадало подружжя після довготривалої розлуки. І про те, як познайомилися на Вінниччині, де Сергій був третьокурсником медучилища, а Галина лише вступила на перший курс. І одного разу в студентській безтурботній компанії вони зустрілися поглядами і зрозуміли, що створені одне для одного.

А весілля після тієї першої зустрічі зіграли аж за три роки. На нього Сергій приїхав у військовому мундирі з далекого Владивостока, де проходив строкову службу на посаді фельдшера у прикордонних військах. Розписалися у РАГСі, заприсяглися в любові та вірності. А через кілька днів прикордонник ще на цілий рік виїхав для продовження служби на Далекий Схід.

ТАМ, ДЕ ЩОСЕКУНДИ ПІДСТЕРІГАЛА СМЕРТЕЛЬНА НЕБЕЗПЕКА, ВОНИ ДОПОВНЮВАЛИ ТА ОБЕРІГАЛИ ОДНЕ ОДНОГО ПОНАД 50 ДНІВ І НОЧЕЙ. І ЦЕ ЄДНАННЯ ДУШ І СЕРДЕЦЬ ДАВАЛО ЇМ СИЛИ ТА ВІРУ В ПЕРЕМОГУ

Сергій звільнився у 1991 році та невдовзі вступив до Вінницького медінституту, а вже після його закінчення — до Української військово-медичної академії. І поруч з ним увесь цей час завжди була Галина, його надійний тил і опора. В орендованих квартирах та гуртожитках вона створювала домашній затишок і для Сергія, і для їхнього синочка Дмитрика.

До Севастополя вони приїхали в 2001-му. Молодий офіцер рік прослужив начмедом на кораблі «Славутич», після чого разом із дружиною продовжив свою кар'єру у Військово-медичному клінічному центрі Кримського регіону. У 2006-му подружжя нарешті отримало службову квартиру. Здавалося б, живи й радій. Але не судилося… Усе стрімко змінилося навесні 2014-го.

ЗА ЗЛОЮ ІРОНІЄЮ ДОЛІ, ВОНИ ЗУСТРІЛИ ПЕРШИЙ БІЙ У СВОЄ ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО — ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА. НА СВІТАНКУ ТЕРОРИСТИ ПОЧАЛИ ІНТЕНСИВНИЙ ОБСТРІЛ ПОЗИЦІЙ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИКІВ. А ПОТІМ ЗАВ'ЯЗАВСЯ БЛИЖНІЙ БІЙ. ДО ПІЗНЬОГО ВЕЧОРА НАШІ БІЙЦІ ВІДБИВАЛИ АТАКИ РОСІЙСЬКИХ НАЙМАНЦІВ. ДО ЗОНИ ОБСТРІЛУ ПОТРАПИВ І ПОЛЬОВИЙ ТАБІР, ДЕ ПЕРЕБУВАЛИ ВІЙСЬКОВІ МЕДИКИ. ВОНИ ПРИЙМАЛИ ПОРАНЕНИХ, ЕВАКУЙОВАНИХ З ЛІНІЇ ВОГНЮ, І НАДАВАЛИ ЇМ ОПЕРАТИВНУ ДОПОМОГУ

Їхня севастопольська квартира зараз на замку, а в Одесі тепер доводиться винаймати чужу. Вона теж недалеко від моря. І прогулюючись берегом та прислухаючись до знайомого шуму морських хвиль, Сергій і Галина мимоволі подумки повертаються і до рідного українського Севастополя, і на Донбас, де їм довелося брати участь у бойових діях пліч-о-пліч. Адже коли наприкінці травня у ВМКЦ Південного регіону почали формувати передову мобільну медичну групу для відправлення до зони проведення антитерористичної операції, Галина категорично заявила, що оскільки до неї включили Сергія, її місце поруч з ним. І не інакше!

До місця призначення вони прибули в перших числах червня. Спочатку розмістилися в Сонцевому. А ще за кілька днів у складі одного з десантних підрозділів перебазувалися до Маринівки, що на кордоні з Росією. Туди, де в роки Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років тривали кровопролитні бої з фашистами, і де вже вступила у свої права нинішня неоголошена безжальна війна, вимірюючи людські життя лише однією миттю між минулим і майбутнім.

За злою іронією долі, вони зустріли перший бій у своє професійне свято — День медичного працівника. На світанку терористи почали інтенсивний обстріл позицій українських військовиків. А потім зав'язався ближній бій. До пізнього вечора наші бійці відбивали атаки російських найманців. До зони обстрілу потрапив і польовий табір, де перебували військові медики. Вони приймали поранених, евакуйованих з лінії вогню, і надавали їм оперативну допомогу. У складі передової мобільної групи були Сергій і Галина Адаменки, підполковник медслужби Олександр Нетребко, майор медслужби Всеволод Бабенко, медсестра-солдат медслужби Вікторія Сорока та водії-санітари Артем Молчанов і Володимир Плужник. Спали уривками, часто в бліндажах і окопах. Не відпочивали ні вдень, ні вночі. Адже від них залежало життя багатьох воїнів.

— Страшно було. Але якщо поруч із тобою рідна людина, твоя друга половинка, спокійніше стає на душі, — говорить Галина, згадуючи ті дні.

— А не краще було б вам залишитися в Одесі? Адже Сергію тоді було б спокійніше: знав би, що дружина в безпеці. А там кулі, осколки, вибухи…

— Ні, чоловіку не стало б від цього легше. І мені, звичайно, теж. Я зробила правильно, що поїхала з ним. І, якщо знадобиться, без вагань вчинила так само знову. Вдвох будь-які випробування і злигодні долати легше, — відповіла Галина.

А Сергій, подивившись у проникливі очі дружини, сказав:

— Моя дружина — мій талісман. Вона мене оберігала від лиха.

Там, де щосекунди підстерігала смертельна небезпека, вони доповнювали та оберігали одне одного понад 50 днів і ночей. І це єднання душ і сердець давало їм сили та віру в перемогу.

Зараз надворі зима, а в серцях Сергія та Галини дотепер болем і тривогою відгукуються фронтові тривожні будні липневої спеки 2014-го. Липень й насправді був украй важкий. Близько тижня вони перебували в повному оточенні противника. Кількість обстрілів тоді вже ніхто не рахував. Терористи вели вогонь удень і вночі. Били з «Градів», гаубиць, мінометів.

Київський студент-третьокурсник Дмитро Адаменко тоді й уявити не міг, де, в якому пеклі перебували батьки. Сергій і Галина не хотіли, щоб син знав подробиці їхнього небезпечного відрядження і про те, що доводилося переживати на передовій.

Спочатку військові медики надавали допомогу пораненим переважно в автоперев'язувальній. А коли її знищили терористи —просто неба. І після кожного бою справ у військових медиків ставало дедалі більше: ворожі кулі не щадили ані десантників, ані прикордонників.

Через цілющі руки Сергія та Галини пройшло чимало поранених. Саме завдяки їм багато покалічених війною залишилися живими і повернулися додому.

— Точну кількість поранених воїнів, яких довелося лікувати на Сході, зараз назвати не можу. Не один десяток — це вже точно. Для нас головне завдання полягало в тому, щоб з використанням табельних і підручних засобів вчасно та невідкладно надати першу медичну допомогу. І якомога швидше евакуювати поранених для подальшого лікування до мобільних госпіталів і стаціонарних лікувальних установ. У польових умовах ми робили все, що могли, що було в наших силах, — сказав Сергій.

ВОНИ ВИЙШЛИ З ОТОЧЕННЯ НАПРИКІНЦІ ЛИПНЯ І НЕЗАБАРОМ ПОВЕРНУЛИСЯ ДО ОДЕСИ. ВЖЕ У ВМКЦ ПІВДЕННОГО РЕГІОНУ СЕРГІЙ ЗУСТРІВ БІЙЦЯ, ЯКИЙ ТАМ, НА ПОЛЬОВОМУ ОПЕРАЦІЙНОМУ СТОЛІ, ВИМАГАВ АМПУТУВАТИ ЙОМУ ПОКАЛІЧЕНУ РУКУ. НЕ МІГ ВИТРИМАТИ НЕСТЕРПНОГО БОЛЮ… АЛЕ ВІЙСЬКОВІ ЛІКАРІ ВСЕЛИЛИ В НЬОГО ВІРУ В ОДУЖАННЯ. ПІСЛЯ ПЕРШОЇ ДОПОМОГИ ХЛОПЦЯ ВЧАСНО ВІДПРАВИЛИ ДО СТАЦІОНАРНОЇ ЛІКУВАЛЬНОЇ УСТАНОВИ. І СОЛДАТ НЕ ЛИШЕ ЗАЛИШИВСЯ ЖИТИ, АЛЕ Й НЕ СТАВ ІНВАЛІДОМ

А Галина додала:

— Накладали джгути, зупиняли кровотечу, робили хірургічну обробку ран. Бувало, вибивалися із сил, але треба було триматися. Хлопці розраховували на нас, хотіли жити…

Вони вийшли з оточення наприкінці липня і незабаром повернулися до Одеси. Вже у ВМКЦ Південного регіону Сергій зустрів бійця, який там, на польовому операційному столі, вимагав ампутувати йому покалічену руку. Не міг витримати нестерпного болю… Але військові лікарі вселили в нього віру в одужання. Після першої допомоги хлопця вчасно відправили до стаціонарної лікувальної установи. І солдат не лише залишився жити, але й не став інвалідом.

А зараз, побачивши підполковника медслужби Адаменка у Військово-медичному клінічному центрі Південного регіону, він розхвилювався і не знаходив слів. Зрештою, вгамувавши хвилювання, сказав: «Дякую за життя! Спасибі».

Про цю несподівану зустріч Сергій розповів Галині. І вони ще раз відчули непередаване світле почуття власної гідності від того, що їх пам'ятають ті, кому вони врятували життя під обстрілами, ризикуючи власним. І з цією гідністю, збережені Богом і великою любов'ю, вони йдуть армійськими дорогами долі, яка вже неодноразово випробувала їх на міцність.

На знімках: подружжя Адаменків на Донбасі.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ,
Віктор МАМОНТОВ,
Одеса

Народна армія
17 січня 2015 року

●МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АТО

БММ-70

БМП «Медик»

БРОНЕСАНІТАРИ ПЕРЕДНЬОГО КРАЮ

Під час проведення антитерористичної операції на Сході України одним із надактуальних завдань для підрозділів вітчизняних силових структур стало швидке транспортування з поля бою важкопоранених до місця надання кваліфікованої медичної допомоги. До цього часу його виконували здебільшого за допомогою УАЗ-452 ще радянського виробництва, які й досі «бігають» та виконують завдання в зоні АТО.

Але «таблетка», як цей транспортний засіб назвали в народі, не тільки морально застаріла, але й не захищена бронею, тому не можна сказати, що такий засіб евакуації безпечно використовувати безпосередньо на полі бою. Виникає також і додатковий ризик для життя поранених та медиків. Адже тільки броньовик може захистити від пострілів зі стрілецької зброї, осколків від розривів мін та снарядів тощо.

Виходячи з цього, нещодавно розпочато процес оснащення українських військових частин новою медичною бронетехнікою вітчизняного виробництва. Варто зазначити, що до початку 2014 року єдиною новою броньованою санітарно-евакуаційною машиною, прийнятою на озброєння ЗС України, був медичний бронетранспортер «Ковчег». БММ-70 або БТР-70СМ створений на базі БТР-70ДІ на ДП «Миколаївський бронетанковий завод». Екіпаж машини становлять 3 особи — водій, лікар, санітар. Бронемашина здатна перевозити чотирьох тяжкопоранених на ношах і п'ять легкопоранених на сидячих місцях. Вона оснащена медичним обладнанням для надання першої допомоги. Всередині неї також можна проводити невідкладні заходи для порятунку життя особового складу. БММ-70 є броньованою і плавучою медичною машиною. Її силова установка складається з двох бензинових двигунів і має запас ходу 40 км. Проте після прийняття БММ «Ковчег» на озброєння у війську вона існує лише в одному екземплярі.

Щоправда, до кінця серпня минулого року було виготовлено шість БММ-70. З них десантники 79 оамбр отримали одну БММ-70 під назвою «Святий Миколай». Машина була придбана за рахунок благодійних коштів кількох приватних підприємств за 650 тис. грн. Другий «Святий Миколай» торік у жовтні передали одеській 28-й механізованій бригаді.

До речі, у серпні минулого року співробітники Наукового центру токсикології і хімічної безпеки, що в Одесі, передали бригаді морської піхоти з Миколаєва броньовану санітарно-евакуаційну машину БМП «Медик». Цю бойову машину піхоти переробили на медичну версію на ДП «Житомирський бронетанковий завод». Крім переробки задньої частини корпусу, фахівці житомирського танкового заводу поставили на санітарну машину кондиціонер і додаткові амортизатори. Слід сказати, що колись житомиряни пропонували саме таку версію медичної БМП, але вона чомусь не зацікавила військових. Проте саме екземпляр, який був виготовлений на заводі, і був придбаний. Цей варіант БМП дозволяє розмістити всередині важкопоранених горизонтально на ношах. Через задні двері дуже зручно доправляти легкопоранених. Загалом БМП «Медик» може перевозити 6 «сидячих» або 4 «лежачих» поранених. Щоправда, завантаження і вивантаження поранених у десантне відділення здійснюється через два кормові люки, а це — складно і незручно. Тому ідеальне рішення для таких завдань — рампа. Як, наприклад, це зроблено в медичній версії БТР-4. Адже з точки зору тактичної медицини зручність завантаження-вивантаження поранених є найважливішою характеристикою санітарної евакуаційної техніки на полі бою.

●КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Заступник начальника Української військово-медичної академії Олександр ОХОНЬКО, полковник медичної служби:

— Досвід світової військової медицини свідчить, що військовослужбовця, який отримав поранення на полі бою, необхідно доставити на етап надання кваліфікованої медичної допомоги протягом однієї години. Це так зване правило «золотої години». Для дотримання цього стандарту військово-медичну службу слід забезпечити достатньою кількістю сучасної медичної бронетехніки та санітарних гелікоптерів. Тому запропоновані розробки підприємств вітчизняного ОПК у цій галузі є надзвичайно важливими для збереження життя поранених.

●ВІТЧИЗНЯНИЙ ВИРОБНИК

БСЕМ-4К ТЕСТУЮТЬ НА ДОНБАСІ

БММ-4

У зоні АТО проходить випробування санітарно-евакуаційна машина БММ-4С, створена на базі БТР-4. Розробник — Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова. БММ-4С призначена для надання долікарської допомоги і транспортування тяжкопоранених з важкодоступних районів, зон аварій, стихійних лих і бойових дій. Машина плавуча і обладнана місцями для розміщення озброєння, медичного обладнання, ношами, медичною сумкою, контейнером для медикаментів, термоконтейнером, контейнером для систем штучного дихання, дефібриляції та переливання крові. Екіпаж з трьох осіб — командир машини, водій, санітар. БММ-4С здатна перевозити до чотирьох тяжкопоранених на ношах або двох тяжкопоранених і вісім легкопоранених на сидячих місцях. Машина забезпечує рівень балістичного і протимінного захисту на рівні 2 STANAG-4269. Запас ходу — не менше 690 км. До кінця минулого року в зоні АТО було задіяно дві медичні машини на базі БТР-4, які були передані ЗС України під найменуванням БСЕМ-4К (броньована санітарно-евакуаційна машина).

●ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД

«ШВИДКА-БРОНЬОВИК»

Ще у 1995 році під час навчань мотопіхотної бригади Бундесверу експерти відзначили, що 75–80% тяжкопоранених мали загинути. Навчання були максимально наближені до реальних бойових дій і враховувався сучасний досвід країн, армії яких брали участь у воєнних конфліктах. Після завершення навчань з'ясувалося, що меддопомога, яка була «надана» пораненим, недостатньо кваліфікована і своєчасна. Експерти і командування дійшли висновку, що тяжкопораненим необхідно надавати найсерйознішу меддопомогу вже на етапі евакуації. Для розв'язання цієї проблеми були створені броньовані медичні машини із високою рухливістю, прохідністю, захистом, зокрема й від вогню РПГ і мінно-вибухових засобів, оснащені медичним обладнанням, необхідним для надання найсерйознішої медичної допомоги.

БММ MaxPro

Вважається, що найкращим чином відповідають поставленим завданням БММ MaxPro американського виробництва і німецька Dingo. Ці бронемашини найбільш вдало поєднують комплекс необхідного медичного обладнання, захисту від мінно-вибухових засобів і вогню стрілецької зброї, рухливості, надійності й часу міжремонтного обслуговування.

Пристойні характеристики й у чеського ОТ-64. Автомобіль продемонстрував свою надійність у складі військ ООН у Ліван. Створений на основі важкої вантажівки Tatra 815, він відрізняється значним розміром медичного відсіку, плавністю ходу, відмінною прохідністю і високою стійкістю ходової частини до пошкоджень.

Матеріали сторінки підготував Ігор ПАРУБСЬКИЙ, «Народна армія»

●ГРОМАДЯНСЬКА ПОЗИЦІЯ

«МИ НЕ МОЖЕМО ДОЗВОЛИТИ СОБІ ЗДАТИСЯ. НАШЕ МАЙБУТНЄ — У НАШИХ РУКАХ!»

«Народна армія» продовжує розповідати про артистів, які активно висловлюють свою громадянську позицію і всіляко підтримують наших військових. Цього разу довелося поспілкуватися зі співаком Олександром Павліком, який неодноразово відвідував українських бійців у зоні проведення АТО.

●ВІЗИТКА СПІВРОЗМОВНИКА

Павлік Олександр Вікторович народився 22 квітня 1984 року в м. Комсомольськ Полтавської обл.
Діяльність: співак, фіналіст вокального шоу «Х-Фактор».
Освіта: вища. Спеціальність — «Естрадний спів», Київський національний університет культури і мистецтв.
Сімейний стан: одружений, син Давид (5 років).
Захоплення: спорт (футбол, бокс, мотокрос), мистецтво.
Життєве кредо: «Ніколи не здаватися!»

Він постійно виступає на благодійних заходах, фестивалях, аукціонах у різних куточках України на підтримку поранених, які лікуються у госпіталях, та військовослужбовців, що зараз тримають оборону на Сході. Олександр розповів, що для нього особисто значать ці концерти та чим він займається у вільний час.

— Ви співаєте на благодійних концертах, у військових частинах, під час поїздок у зону АТО для наших військових. Що ви відчуваєте під час цих виступів, що надихає? І чи будете зараз віддавати перевагу концертам на підтримку нашої армії, а не комерційним заходам?

— Як би смішно це не звучало, але артистів можна порівняти із акумуляторними батарейками. Батарейки заряджаються від мережі, а артисти — від публіки. Енергія, яка йде від слухачів, додає оптимізму та натхнення. А знаєте, в якої публіки найпотужніша енергетика? У наших військових! У мене було лише кілька виступів у зоні АТО, але кожен запам'ятався.

Імпровізованою сценою біля Слов'янська для мене стала вантажівка з відкинутими бортами. Бійці були зовсім поруч: хтось сидів, інші стояли або танцювали. І всі хлопці співали разом зі мною! Відчуття теплої, сімейної атмосфери не передати словами. Їхні очі все говорили без слів. Вони вистоять. Не здадуться. Заради нас і заради України.

Спілкуючись з військовими, я зрозумів одну річ. Ці хлопці не можуть зараз піти у Палац мистецтв «Україна» на дорогий концерт. Адже в них є важливіші справи. Вони захищають Батьківщину. Тому ці герої заслуговують на найкращі виступи найвідоміших зірок, найталановитіших музикантів та поетів!

Вони заслуговують навіть на невеличкий концерт з гітарою біля вогнища. Для мене головне — відволікти бійців хоча б на півгодинки від важких думок про «музику війни». Нехай вони чують музику миру. Нехай посміхнуться, розкажуть товаришам новий жарт, від сміху будуть триматися за животи. Вони заслуговують на мир. Більше, ніж хтось інший.

— Дозвольте цілком прагматичне питання. Як лише із безкоштовними концертами вам вдається утримувати молоду родину? Адже зараз усім українцям, на жаль, довелося тугіше затягнути пояси.

— Так, зараз у мене мало комерційних концертів. А запис нового альбому, який я планую випустити цього року, потребує чималих коштів. Адже я не можу відмовитися від музики. Звичайно, доводиться багато працювати. Але я завжди був готовий до цього. З дитинства я знаю: ніщо не дається просто так, на шматок хліба потрібно заробити. Тож якщо ти хочеш їздити на «мерседесі», то ти маєш працювати стільки, щоб заробити на нього. Так само я вчу й свого сина.

Цієї осені здійснилася моя давня мрія. Я відкрив станцію технічного обслуговування. Це допомагає втриматися на плаву.

— У вас досить різнобічні інтереси. Окрім музики, ви активно займається спортом. Як вам вдається поєднувати всі захоплення і роботу?

— Взагалі з дитинства моїми найбільшими хобі були музика і спорт. Спершу я займався футболом і боксом. Доріс до кандидата в майстри спорту, мав декілька розрядів. Тому, до речі, під час військової служби в Черкасах потрапив у спортивну роту. В армії я також займався тим, що люблю найбільше, — спортом і музикою. Після завершення строкової служби навіть залишився на три роки за контрактом солістом військового творчого колективу. Після армії захопився мотоциклами і почав брати участь в національних та міжнародних мотогонках. Увесь час представляю Україну, посідаю переможні місця. Футбол теж нікуди не зник з мого життя — граю у складі футбольного клубу зірок естради «Маестро». Я прихильник тієї думки, що можна поєднувати різні види діяльності. Головне, щоб тобі подобалося те, чим ти займаєшся. Тренування з мотокросу, змагання, зйомки, концерти, робота на СТО, забрати 5-річного сина із дитячого садочку… Я встигаю це робити. Головне — правильно розподіляти свій час. Також я знаю, що вдома на мене чекають, дружина Олеся підтримує всі мої починання. Це додає сил і натхнення рухатися вперед.

— Що ви побажаєте нашим читачам у цей непростий період?

— Перш за все — витримки і віри. Всі ми знаємо, що нас очікує складний рік. Коли в країні війна, не може бути легко. Але ми всі повинні вірити в краще майбутнє. Потрібно бути патріотами! Але важливо свій патріотизм виявляти не на диванах, а у справах. Для перемоги ми повинні братися за роботу так само активно і впевнено, як наші військові беруться до зброї перед боєм із ворогом. Ми не можемо дозволити собі здатися. Наше майбутнє — в наших руках! Стійкості та сил у цій боротьбі! Й головне побажання — миру у ваших душах, родинах та в Україні!

Бесіду вела Марина ХЛІБКО,
«Народна армія»

●ПІДТРИМКА ВІЙСЬКА

ВИХОВНИЙ ФОРПОСТ ОДЕЩИНИ

Значний обсяг завдань у напрямку військово-патріотичного виховання молоді та проведення науково-дослідної роботи протягом минулого року виконав колектив Військово-історичного музею 59-го Будинку офіцерів, що в Одесі.

Як розповіла завідувач музею Наталія Югова, основні зусилля працівників цієї установи були зосереджені на реалізації комплексу заходів щодо популяризації військової служби, відзначенні знаменних і пам'ятних для українського народу дат, веденні архівно-пошукової роботи та поновленні музейного фонду.

Також вона зазначила, що протягом усього року із залученням ветеранів Великої Вітчизняної війни, воїнів-«афганців», учасників проведення антитерористичної операції, військовослужбовців місцевого гарнізону та допризовної молоді Одещини на базі музею регулярно проводилися уроки мужності та історії, а також інші важливі заходи культурно-освітнього та виховного спрямування. Крім того, там було відкрито дві нові експозиції, присвячені загиблим у зоні АТО військовослужбовцям та 25-річчю виведення радянських військ з Афганістану. А також підготовлено та видано методичні посібники «Битва за Одесу» та «Холодна зброя».

— Варто зауважити, що загалом впродовж 2014 року під час проведення понад 300 тематичних і оглядових екскурсій зали нашої установи відвідали понад 6 тисяч осіб, зокрема військовослужбовці, допризовна молодь, жителі й гості міста-героя Одеси. Також ми надали суттєву допомогу у зйомках документальних фільмів і телепередач, присвячених етапам Другої світової війни, пам'яті учасників визволення Одеси та виконали значний обсяг робіт з підготовки та збору матеріалів для висвітлення нової експозиції музею «Герої не вмирають», у розділах якої розповідається про мужність і героїзм воїнів АТО, — розповіла Наталія Югова.

За її словами, не менш насиченою різноманітними тематичними і культурно-освітніми заходами має бути діяльність установи і 2015 року.

— Цього року ми відзначатимемо 70-ту річницю Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років. Це вимагає від нас особливої концентрації зусиль на проведенні пізнавальної та глибокої за змістом екскурсійної та науково-дослідної роботи із залученням широкого кола громадськості, активістів ветеранського руху, військовослужбовців та допризовної молоді. І, звичайно, ми й надалі наполегливо працюватимемо над збором матеріалів, де відображається подвиг воїнів України, які сьогодні зі зброєю в руках захищають територіальну цілісність України в Донецькій та Луганській областях. Це наша історія, а без неї, як відомо, немає майбутнього, — підсумувала завідувач Військово-історичного музею 59-го Будинку офіцерів.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ,
Одеса

У залах Військово-історичного музею 59-го Будинку офіцерів

Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

ДО ДЖЕРЕЛ

СВЯТА ВОДА, ЩО ЗЦІЛЮЄ ТІЛЕСНІ Й ДУХОВНІ ХВОРОБИ

Хрещення Господнє, свято Водохреща — третє й завершальне велике свято різдвяно-новорічного циклу, яке православні та греко-католицькі християни відзначають 19 січня, збігається зі святом Богоявлення, однак їх слід розрізняти. Народні назви свята — Йордана (або Ордана), Водохреще.

Із Хрещенням Господнім пов'язують хрещення на Йордані Христа. Коли Ісус Христос досяг 30-річного віку, він прийняв хрещення в річці Йордан. Вийшов на берег, а з небес почувся голос Бога-Отця, який назвав Ісуса своїм Сином. І на нього зійшов Святий Дух в образі голуба. Звідси ще одна назва — Богоявлення. Православні та греко-католики вважають, що саме це свято засвідчує таїнство Святої Трійці. Адже в цей день, за християнським вченням, Бог з'явився у трьох іпостасях: Бог Отець — в голосі, Син Божий — у плоті, Дух Святий — у вигляді голуба.

Вважається, що на Водохреще з опівночі до опівночі вода набуває цілющих властивостей і зберігає їх протягом року, лікуючи тілесні й духовні хвороби.

Цього дня в усіх містах і селах, де є церкви, святять воду. Віддавна в народі освячену на Водохреще воду вважають своєрідним спасінням від багатьох недуг. Її дають пити тяжкохворим, нею освячують храми, домівки і тварин. Залишається загадкою той факт, що вода з Водохреща не псується, не має запаху і може зберігатися протягом року.

— У цей день охрестили Ісуса Христа, тому до цього свята треба ставиться з особливою повагою. Освячена вода дійсно набуває живодайної сили. І я знаю дуже багато випадків, коли вона зцілювала людей. Та все ж буквально ставитись до цього не варто, мовляв, вип'ю водички й усі хвороби в мить відійдуть. Тут потрібне терпіння, а головне — віра та молитва, — напучує отець Лука — настоятель храму архістратига Божого Михаїла при Окремому полку Президента України.

Отець Лука радить усім, особливо молодим вірянам, долучатися до ритуалу купання. Сам він щорічно занурюється в крижану освячену воду, але попереджає, що до цього треба бути готовим не лише фізично, а й духовно.

— Я був дуже здивований, — згадує священнослужитель, — коли п'ять років тому, ставши настоятелем храму при військовій частині, дізнався, що солдати Президентського полку не мають можливості зануритися у хрещенську воду. Тож відразу попросив у командування дозволу організувати купання. Командир полку дозволив, і ми встановили на стройовому плацу військової частини велику металеву купіль.

Вперше у полку отець Лука провів ритуал освячення води 19-го січня 2011 року. Біля купелі зібралася величезна черга солдатів, адже майже всі військовослужбовці виявили бажання скупатись.

— За кілька днів я підійшов до медиків частини дізнатись, чи ніхто не застудився після купання, — розповідає настоятель храму. — Вони запевнили мене, що всі здорові, і навіть ті, які на момент купання були застужені, — зцілилися!

Оксана МАРЧУК,
«Народна армія»

ПОДВИГ, ВІДОБРАЖЕНИЙ У МИСТЕЦТВІ

ДВІ КІНОСТРІЧКИ ПРО КІРОВОГРАДСЬКИХ СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦІВ

Українські режисери увічнили пам'ять героїв антитерористичної операції на Сході нашої держави двома фільмами. Ці кінострічки розповідають про українських розвідників.

— Фільм під назвою «Кіровоградці та Війна» розповідає про військовослужбовців 3-го окремого полку спеціального призначення. Вони виконували бойові завдання під час антитерористичної операції. Друга кінострічка присвячена загиблому українському розвіднику — капітану Кирилу Андреєнку. Зйомки обох фільмів завершені, — розповів речник Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України Андрій Лисенко.

До речі, документальний фільм «Кирило Андреєнко. Загинув у боротьбі за Україну» знімали Дніпропетровська, Львівська та Кіровоградська обласні державні телерадіокомпанії. Офіцер служив командиром групи спецпризначення, виконував низку важливих і секретних завдань у зоні АТО. Брав участь у штурмі Донецького аеропорту, вів розвідку і виявлення диверсійних груп, півтора місяця керував охороною аеропорту міста Краматорськ, неодноразово евакуйовував пілотів збитих літаків із захопленої території. Кирило та його бойові товариші загинули поблизу населеного пункту Латишеве Донецької області, коли командування АТО доручило його групі евакуювати пілота збитого терористами літака Су-25.

Євгеній СИДОРОВ,
Київ

БЛАГОДІЙНІ СПРАВИ

ОДЕЩИНА ПІДТРИМУЄ ЗАХИСНИКІВ

На Одещині до благодійної підтримки воїнів АТО активно долучилися волонтери й активісти з Кодимського та Красноокнянського районів. Вони передали військовослужбовцям, які беруть участь в антитерористичній операції, зимову форму одягу, військове спорядження, індивідуальні перев'язувальні пакети, спальні мішки, домашню випічку й солодощі, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Крім цього, одесити провели благодійний ярмарок на підтримку воїнів АТО, а школярі Іванівського району області власноруч виготовили маскувальні сітки для захисту військової техніки та озброєння.

ПОВЕРНЕННЯ З ПЕРЕДОВОЇ

МИКОЛАЇВ ДЯКУЄ ЗА МУЖНІСТЬ

Теплі зустрічі воїнів АТО вже стали для миколаївців традицією. Для мешканців міста це передусім можливість виявити свою повагу до героїв, які захищали інтереси держави на Сході України, а для військовослужбовців — моральна підтримка, а також нагадування, що вони є надією всього українського народу.

Ось і цього разу мешканці міста корабелів радісно вітали воїнів 28-ї окремої механізованої бригади з квітами та скандуванням «Героям слава!», «Слава Україні!», «Дякуємо за мужність!»

Попри холод і години чекання, атмосфера зустрічі була сповнена тепла, радості, щирого патріотизму, любові до своєї Батьківщини.

— Ми ніколи не віддамо свою землю і будемо боротися за неї до кінця. Дякуємо всім за теплу зустріч, за те, що чекали і вірили, — відповідали вдячні військовослужбовці.

Після слів вітання та щирої вдячності, квітів, обіймів та поцілунків стомлені, проте щасливі захисники Вітчизни вирушили до своїх сімей, до друзів та батьків, адже після недовгої відпустки на хлопців знову чекають нові бойові завдання.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Миколаїв

Фото автора

ПАМ'ЯТЬ

ГЕРОЇ, ЯКІ УВІЧНЕНІ В КНИЗІ

У Сумах в середній спеціальній школі №10 відбулася презентація сигнального екземпляра видання «Книга пам'яті воїнів Сумщини, що загинули в АТО», підготованого учнями.

Створення цієї книги було ініційоване офіцерами Сумського обласного військового комісаріату. Військові передали школярам пошукового загону навчального закладу необхідні матеріали, зібрані спеціалістами відділу по роботі з особовим складом військового комісаріату та громадськістю. Ці документи й лягли в основу книги. Учні систематизували зібраний матеріал і доповнили його.

Це перша на Сумщині книга пам'яті про загиблих бійців АТО. Пошуковці школи також планують доповнити видання спогадами рідних та друзів військовослужбовців.

Олександр ПАРІЙ,
Суми

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 17-20 січня: *хмарно, місцями хмарно з проясненнями. 17 січня на півночі та сході, 18 січня на заході, півночі та в центрі, 19 січня на значній частині території місцями невеликі опади. На решті території та 20 січня переважно без опадів. Вночі та вранці місцями туман, слабка ожеледь. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер 17-18 січня південної чверті, з 19 січня, починаючи з заходу, західної чверті, 5-10 м/с, на початку строку на Правобережжі пориви до 15 м/с. Температура повітря вночі -4...+1°С (17-18 січня на сході до -8°С); вдень 0...+5°С (17 січня на заході до +7°С, на сході -3...+2°С).*

По Києву та області на 17-20 січня: *хмарно. 17-19 січня місцями невеликі опади, 20 січня переважно без опадів. Вночі та вранці місцями туман, слабка ожеледь. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер 17-19 січня південної чверті, 20 січня західної чверті, 5-10 м/с, на початку строку пориви до 15 м/с. Температура повітря в Києві та області: вночі 0...-5°С; вдень 0...+5°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 39432

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Володимир КОРНІЯКА
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua